

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 6. De Apparitione facta S. Petro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

*S. Grego.
homil 21.
in Euang.*

Illos in Iudæa, imo in Ierusalem, ubi tunc erant, visitare. Causa huius fuit, quod locus ille Iudææ, esset valde inquietus & turbatus, ipsiq; turbatione & timore pleni: quare, ut maiori quiete ac voluptate, ipsius præsentia fruerentur, iussit illos ire in Galilæam, locum, à strepitu magis remotum, ac quietum: nobis significans, quod licet obiter visitet suos, in strepitu & turbationibus huius mundi existentes, placet tamen illi, ut quietiorem locum quaeramus, in quo diutius illum videre, & cum eo conuersari possimus, in oratione & contemplatione. Ipsumque nomen Galilææ aliquid tale significat, transmigrationem videlicet: nam qui videre & frui Christo resuscitato volunt, transmigrare debent, & mutari à vitijs ad virtutem; à laxiori vita, ad strictiorem; à strepitu, ad quietem, à torpore, ad feruorem; & ab imperfectione, ad perfectionem. O Dulcissime Iesu, cui tantopere placet Galilæa, trāsfer me hac transmigratione adeo tibi grata, ut efficiar dignus te videre, contemplatione quidem in hac vita, ut postea ad alteram translatus, te facie ad faciem videam in æternum. Amen.

MEDITATIO VI.

DE APPARITIONE CHRISTI
Sancto Petro facta, & de illis,
quæ eam præcesserunt.

PUNCTVM I.

REGRESSAE à monumento piæ a Luca. 24.
 illę mulieres, nunciauerunt om 9.
 nia, quę audierant ab Angelis b Marci 16.
 illis vndecim, & ceteris omnibus, 10.
 b qui cum eo fuerant lugentibus
 & flentibus: & illi audientes, quia Iesus viueret,
 non crediderunt illis: b Et visa sunt ante illos si-
 cut deliramētum verba ista; imo etiam b Mag-
 dalenę, affirmanti se vidisse Iesum, non credi-
 derunt.

IN hoc facto describitur nobis; quam dif-
 ficilis & heroicus sit actus fidei, quę nos at-
 tollit ad credendum aliquid, contra id quod
 sensibus percipimus; & quām malè, parçeq̃ue
 homines respondeant Deo, tam multa & præ-
 clara pro nobis facienti, dum sunt increduli,
 & pro deliramento habent id, quod audiunt
 à Deo factum; cum re ipsa sit maius deliramē-
 tum non credere, sicut Deus reuelauit: nam,
 cū suis discipulis Christus prædixisset, se
 cruci affigendum & occidendum, sed die ter-
 tia resurrecturum; & nunc piæ istę mulieres,
 gratum nuncium ab Angelis afferrent, signaq̃;
 certa darent, vt irent in Galilæam, vbi ipsum
 essent visuri, sicut ipse in nocte cœnæ prædi-
 xerat; illi nihilominus non crediderunt, sed
 tanquam deliramentum putauerunt, quod
 mortuus homo in cruce, effanguis totus, ac
 tot partibus vulneratus, viuus; resurrexisset;
 obliti non solum ipsius Christi reuelationis,

c. *Iob.* 19. 25.

sed Resurrectionis etiam Lazari, & aliorum miraculorum, quæ à suo Magistro facta viderant. O Supreme Magister, magna animi mei voluptatè, captiuo meum intellectum in obsequium fidei; negoq; ac reijcio omnes meos sensus, vt credam quod tu reuelas; *scio enim me de terra resurrecturum; & rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea*, postquam in puluerem & cinerem fuerit conuersa, *videbo te Deum meum, & Saluatorem meum, quæ spes reposita est in sinu meo*, quia nec de tua omnipotentia dubito, nec de tua voluntate; siquidem ita futurum reuelasti ac promisisti.

Ex his discam, duo mihi extrema esse vitanda; *alterum* eorum qui leuissimè adhibent fidem quibusvis muliercularum reuelationibus & visionibus, non sine periculo credendi multa, quæ sunt planè deliria, somnia, aut imaginationis meræ apprehensiones; *Alterum* est duriorum, & valde ad credendum difficile, qui omnia æstimant deliramenta, qui maximus est etiam error: nam licet sint fæminæ, & homines planè ignari, solent interdum ob suam deuotionem & feruorem fieri digni, quibus veræ fiant apparitiones Angelorum, & ipsorum Domini, sicut in præsentia casu cernere licet: ac propterea meritò est illis fides adhibenda; præcipuè cum eadem visiones, cedunt in confirmationem veritatum sanctæ nostræ fidei. Nec minor est error, delirium imaginationis, reuelationem Dei appellare; quàm contrà, reuelationem Dei, appella-

pella-

pellare delirium imaginationis.

PUNCTVM II.

Ex discipulis duo feruentiores, qui in amore erga Christum Dominum nostrum se præ alijs excellere ostenderunt, fuerunt Petrus & Ioannes: *exijt ergo Petrus, & ille alius Discipulus, quem amabat Iesus, & venerunt ad monumentum: currebant autem duo simul & ille alius discipulus præcurrit citius Petro, & venit prius ad monumentum, non tamen introiuit, venit ergo Simon Petrus, sequens eum, & introiuit in monumentum, & vidit linteamina posita, & Sudariũ quod fuerat super caput eius, non cum linteamibus positum, sed separatim inuolutum in vnum locum. (quod signum erat corpus non fuisse furto sublatum, sed Resurrexisse) & videntes, crediderunt, id quod mulieres retulerant.*

I. PERPENDENDVM hic est, hos duos discipulos, non fuisse in illo extremo reliquorum, qui deliramentum putabant reuelationem, quam illæ mulieres referebant: sed experiri tamen voluerunt, num fundamentũ & signa reuelationis satis sibi constarent: proprium est enim prudenter feruentium, diligentiam adhibere, vt sufficienter certi reddantur in huiusmodi rebus Dei: & quoniã amor, difficilia quæque vincit, etiam si scirent isti discipuli, quantam persecutionem Iudæi contra Christi discipulos excitarent; & quod sepulchro custodiam adhibuissent, statuerũt nihilominus ad monumentum ire, ac videre,

1 Ioan. 20
3.

quod à mulieribus factum esse dicebatur.
II. SED non est tamen absq; mysterio, quod his discipulis, non apparuerint Angeli, sicut mulieribus: cuius fortè fuit causa, quòd ea apparitione, opus non esset: siquidè ex relatione mulierum, & signis deprehensis, in linteaminibus, & sudario, quæ in sepulchro collecta remanserant, crediderunt Christum verè resurrexisse, reuocantes sibi hac occasione in memoriã verba, quæ ipsorum Magister in cœna illis dixerat. Ex quo deducere licet, quod visiones Angelorù alicui ostendantur, non esse certù indicium maioris eius sanctitatis, eò quod interdum concedantur ijs, qui teneriorem ac debiliorem virtutem habent.

III. DE M V M perpendam, in his duobus Apostolis Petro & Ioanne, indicari nobis præcipuas virtutes, quibus Christus Dominus sit quærendus, fidem videlicet & charitatem. fides enim patefacit veritates, & cum sancto Petro, prima ingreditur sepulchrum; quam sequitur Charitas, sicut Sanctus Ioannes secutus est Petrum; cuius ingressu augetur fides, & magis corroboratur eius cognitio, ac perficitur. In eisdem quoque Apostolis adumbrantur duæ vitæ, Actiua scilicet & Contemplatiua; quæ nos ducunt ad ipsum Christù: Actiua præcedit disponendo & præparando; Cõtèplatiua accedit possidèdo & fruèdo. IO amãtissimè Iesu, clarifica fidem meam, & inflamma charitatem; vt, omni humano timore reiecto, te quæram; & quocunque ingrediar,

vbi

vbi te possim inuenire ; perface me exercitijs
vitæ Actiuæ, in omni virtutum genere, vt ad
Contemplatiuæ exercitia basendam, per
quæ *ingrediar in absconditum faciei tuæ, vt pro
tegar in tabernaculo tuo*, videamque & fruar
pulchritudine, quam habes in tua gloria.

Psal. 30. 2 1

*Mysteriū in eo latens, quod Christus Dominus
lintheamina, & feratē amictū in sepulchro reli-
querit, expositū est ad finē Meditationis secundæ.*

PUNCTVM III.

REDVNTIBVS sanctis Petro & Io-
anne in ciuitatem, secessit Sanctus Pe-
trus ad partem vnā, a *secum mirans, quod fa-
ctum fuerat*, apud se ipsum videlicet & seor-
sim cogitans ea, quæ audierat ; & quæ viderat
in sepulchro: cui talia cogitanti Christus Do-
minus noster apparuit, vt colligere licet ex
illis verbis sancti Lucæ, quæ cæteri Apostoli
dicebant, *b quod surrexit Dominus verè & ap-
paruit Simoni.*

*a Luc. 24.
12.*

*b Lucæ 24.
34.*

I. PERPENDENDVM hic primò, Sanctū
Petrum, dignum se reddidisse, cui Christus
Dominus appareret, ad id se diligentiā illā di-
sponendo, quā se contulit ad sepulchrum, &
priuata consideratione & Meditatione eorū,
quæ viderat. Et quamuis sanctus Ioannes iue-
rit cum illo ad sepulchrum; non tamen legi-
tur, quod illi Christus apparuerit. Ex quo li-
cet cognoscere, quòd sepe Deus magis indul-
get ijs, qui fuerūt peccatores, sed sunt postea
perfectè conuersi, quam ijs, qui non lapsi, iu-
sti permanserunt; vt eos qui ex animo san-

Lucæ: 15,
20.

d Rom. 5.
20.

conuerſi, conſolietur, & animũ addat. Et ſimile quid apparet in parabola c *filij prodigi*: Ideoq; non ſine cauſa primus vir, & prima mulier, quibus referunt Euangeliftæ Chriſtum Dominum apparuiſſe, fuerunt prius peccatores, nam d *vbi abundauit delictum, ſuperabundauit gratia.*

Hic & ego animũ & fiduciã in Deũ concipiam, quãuis fuerim magnus peccator, diſponens me tamen oratione & feruore vitæ, ad recipienda eius dona, qui, quòd in ſe eſt, propenſus eſt & liberalis, ad ea conferenda. Hic DEINDE perpendam, quanto pudore fuerit affectus Sanctus Petrus, cum ſe vidit coram ſuo Magiſtro, reuocans in memoriam, quòd ipſum tam turpiter negaſſet; ideoq; eſt verſimile, procidiſſe illum ad Chriſti pedes, & ſuum peccatũ amare flentem, petiuiſſe veniam eius. Quẽ proculdubio Chriſtus Dominus noſter conſolatus, ſecurum eſſe iuſſit, remiſſum ſibi eſſe peccatum; magnaq; læticia eius animam repleuit. O quã tenera Chriſtus illi dixerit verba, quã ſalutaria illi dederit monita? licet animo concipere dixiſſe illi, pax tecũ, noli timere, ego ſum; dimiſſa ſunt tibi peccata, confirma fratres tuos. O quomodo exultauerit animo ſanctus Apoſtolus, hac viſitatione, & verbis Magiſtri ſui, quã in fide confirmatus, quanto amore accenſus? O Dulcis Ieſu, quã magna eſt multitudo dulcedinis & miſericordiæ tuę, erga omnes peccatores, qui ex toto corde ſua peccata deſlent. Sine du.

bio recepiffes Iudā, eiq; refuscitatus, ficut Petro apparuiffes, fi pœnitentiam ille, ficut Petrus egiffet. Benedicta fit; Domine, mifericordia tua, ob quam supplico, vt me facias dignū fuprema tua apparitione, in regno glorię tuę.

III. VLTIMO perpendam, Sanctum Petrū, magna fui animi exultatione ad locū rediiffe, vbi ceteri erāt focij, vt illos in fide cōfirmaret, ficut Chriftus ipfi commiferat; adeoq; potens fuit eius testimonium, vt multi propter illud crederent: vt licet colligere ex illis verbis, quæ dixerūt, *quia surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni.* atq; fi dicerent, nō fictè aut apparenter, sed *verè* surrexit, idq; nobis conftat, non quia apparuerit Magdalene, aut alijs mulieribus, sed quia apparuit *Simoni*, cuius testimonium magnæ eft authoritatis, & omni acceptione maius. HINC ad huius apostoli imitationē, ftatuā, gratū me sēper ostēdere Deo, ob accepta ab ipso beneficia, illisq; vti, ad fratres meos in virtute confirmandos: quod eō efficacius præstare conabor, quo plura in me fuerint dona & talenta ad alijs persuadendū, & vt mihi fides adhibeatur. O Apostole gloriose, iure optimo vocaris SIMON, quod interpretatur obediens: siquidē ad eō es obediēs voci Magistri tui, explens quod tibi iniungit munus, Petre, ficut Petrus; & Capitis ficut Cephas, in confirmandis & corroborandis condiscipulis tuis in fide, quorū eris caput: confirma & fidē meā debilē; perfice curtā meam obedientiā, vt firmiter omnino, quod tu cre-

didisti, credam; magnoq; feruore obediam
Domino meo, sicut tu eidem obediisti.

MEDITATIO VII.

DE APPARITIONE DVO-
bus discipulis euntibus in Em-
maus facta.

PVNCTVM I.

*a Luc. 24. 13
Marc. 16. 12.
D. Thom. 3.
p. 4. 15. a 4.*

Dvo ex discipulis, qui à mulieribus audie-
rant, quid illis Angeli significassent, a-
ibat ipsa die in Castellum, nomine Emmaus:
& ipsi loquebantur ad inuicem de ijs omnibus,
quæ acciderant: & factum est, dum fabularen-
tur, & secum quærerent, & ipse Iesus appropin-
quans, ibat cum illis; oculi autem illorum tene-
bantur, ne illum agnoscerent.

I. PERPENDAM primò causam, cur isti
discipuli, hac occasione, voluerint exire ex
Ierusalem. ea autè fuit, vt remotiores essent
à loco, quem periculosum existimabant; & vt
aliquod refrigerium in illa villa Emmaus ac-
ciperent; quia alter illorum inde erat oriun-
dus. sed mystica causa fuit, vt intelligamus,
passionè timoris & tristitiæ in causa esse, cur
animus exeat ex Ierusalem, quod interpreta-
tatur visio pacis; & ex societate discipulorum
Christi, qui significant pios & bonos: vt ali-
quod leuamen corporis, & aliqua carnis iu-
cunditas quærat in cognatos & munda-
nos homines, qui significantur per Emmaus,
quod interpretatur despectus populus, aut cõ-
siliu timidum; quia reuerà erroneum con-
siliu suscipit, qui id quærit, quia, Siquidem

ob terre.